

fi numai o simpla registratura sau expeditura ca numitele acte să le iec spre în cunoștințarea și să le înregistreze între legile țării. Dreptul acesta se presupune ca de secură că guvernul va aserue cesuinatele acte pentru dezbatoare, și astfel-fie reprezentanții țării va decide de ele după inteligențea și „Deb.“ despre care se crede că e inspirată de noula regim, consensuie cu „P. Nap.“ căci la dîn contra Mailatu și Sennyey aru înmănată numai țorță să espireze dreptulu făcându-o acetoă cu cuvinte dulci și cu manui. „Unu guvern.“ — dicit „Deb.“ — care dă parte a facutu totu ce s'a potutu pentru înțregitatea Ungariei, dar d'alta parte s'aru infatșit în anu' acesta cu acetoă dione acte în mana: aru dovelci că voiescu tocmă acetoă, de care avu lipsa: aduce aru înmănată molcomina spretelor, complanarea diferițitoru de dreptulu publicu, păstrarea pusecuniei de statu a Ungariei, și aru observă principulu confinanției de dreptu, în cātu numai se potă după cofanșumulu și prelarice comise de Bach și Scheringer.

D'întâială „O. d. P.“ informatu cumea unu barbătu de stat, în dille trecute dice cătră cei ce se temeau partu autonomu Transilvaniei: Dora o făpta complinuta uninea Transilvan? Si daca dicitu Transilvanu tocmă s'aru declară pentru unuie, capetuă — s'aru o și santinea pre' naltă? Diurnistulu antrăscu se grabose pr trău intru a lu judec' pr guvernul.

Y ce va naturalu și atari declarari nu potra placē în castrele barbatoru pregătitorii și dualismulu, d'accea potemu predece de „Deb.“ și respunde cam aceste: „Santemu convinși depm, cumea cel ce spune acelu lui „O. D. P.“ nu e membru alu cabinetulu și aru barbătu de statu conducatoru. „O. D. P.“ asculta de scoarține a c. l.”

O făma prefădită și sel cumea cancelaru de curte a Ungariei aru fi ascuratu pr ministrulu de finanția cumea d'ia țierci va fi ga'te a primu a supra-și o parte d'ini deteclote statulu. Fătia cu acetoă făma, „n. fr. Pr.“ și spune că aru fi o maniera periculoasă pentru a subterne la dezbatoare dicitu Ungariei deteclote statulu, căci acetoă e „unū și nedespartit“ în tocmă cu miliți imperiu, ele p'rivescu impoartala întregu și garantamă teo provinciale, deci nu se potă despărți.

În „Pesti Nap.“ contelu Juliu Andrássy să-radica eventulu pentru restaurarea dregătorioru comitatensi și a victiei municipale, elu e primulu carele graiesce astu-felu în numulu orșoru, altimtriu graiulu lui e tardu căci, precum scim, acetoă cesteune s'a și decida la litoru compati.

În „Hlon“ unu coraspondent d'în Brusela vorbesce despre cesteune intinutulitoru, aretu cum trăiescu în pace naturalitate diferite ce compunu Svitla, Belgiulu și Anglia. Ni-aru parē forte bine daca elu s'aru pronunțu cu ce-va mai chiaru, împartind suștiri conștinționăloru sei, cari, după esperință de pana acuma, au lipsa de atari învotăture pregătitorie deslegare cesteime nativitate.

Dognocna 20 augustu.

Gratulatiunea preotilor d'în țorțile montanice adreata Iustratlei Sale Domniale Ioanu Popșu Episcopulu de Caransebeș.

Iustratiune și Prăntănie Domniale Episcopu!

Domedion an lastru șorțoie stătiniloru în manile imperatoru; dapa Dăniei n'aru împartit aceli mai de asprepe chiamati a face indetelare poporulu sale și a conduce la portula fericiu, și daca impetrata voloid intru adverea a plini făpt'a saca maritimosă consolidă mai antăie biserica cu ea învorala de unde începu a curge fericiu, dand-ō în frunte astu-felu de barbătu, în cari năntăie are incorede, ca să consolare la fundamantal acelu și s'aru spicu pentru unu poporu, care prin acetiță și crafține, prin caldura voloidă și voloidă sacrificiu în totu tempulu și adverea voloidă pentru tron și pentru patria demna s'aru acățatu; atunci înimole te simțorose ale natiunii se aspridu de înimole multimore cătră regente, atunci oșieru natiunii o încredătu atențio și speranția suntu timentii „spr acōi barbătu de încoredu, atunci traborea de la stăinulu cel depărabile de mai stăinle la țiaru stăinlu îmbucătoriu face epoca în viața natiuniloru.

Natiunea romăna de rel. gr. or. nici candu n'aru simțitu în populu sea mai mare și mai cordinbu bucuria, ca-și candu sa avutu șorțoie de a salută prăgătoaru restitūre a metropoli romăni decretate

prin autografulu Maieștatei Sale c. r. apoa. dedit 24 decembru a. Făma' ast'a ca o potera elecția a străbutatu prin inimile țaturoru romanilor de rel. or. Prin biserici, în adunări, prin tote cereștile ba și prin țara carea de oșieru se audia numai manifestări de cea mai via bucuria, și aru un șifmă de cea mai mare acțiunioare, căci o scriere pomposă și entușiasționă natiunale și profundă înse — înăntă cătră țatalu cereșale saca îndararioru numai rogăștii de cea mai caldărua mulțimăru pentru înaltă grația a Maieștatei Sale, oșier s'aru înduratu a dă biserici cel. or. ce veduturo de nice acțio, necesariu căpu natiunale și prin accea a pini demultu înestătu d'arivatu a natiunio.

Dur' pe cătu ca fostu biserici ast'a o voroșitu la totu poporul romanu de rel. or. pru at'ia, în parte înaltă resoluțioe împetrăcă d'în 6. Iuliu a. c. prin care prăgătoștoru nostru Monarou s'aru înduratu a demnă și Iustratiunea Voștra de episcopu în non resitūtu d'iceca a Caransebeșulu și acum solenu introducere pe acunamla archiereșceas ac stătinu în d'icește pēptari a respectiviloru șii sulțetului indotbu biserice, prătranduse ambele acți în posteritate ca o epocă p'notabilă în viața natiunio ferice.

Erminitacoe acetoă, cari în viața natiunio, or. or. ferici e epoca de cea mai mare înșomătoare, reflectă de unu parte n'indotbu garantă deșce par. ac. cu carea e solicitatu pentru șorțoie poporulu sale, cu alta parte în tota biserica rom. ort. intimpăsiu acelu sau resutatu de comuna îndararioru și de cea mai înșoră bucuria.

Si ce dreptulu, căci Ierusalim celu vecin trecu n'aru în cătră și grabinose a șinghe la pamēntulu fagăduțitoru, canda fugă de tiranul Parosenu avu trebuitulu de lumina, ca săbi arete aleu, și p'ntrea acelu o columă de focu m'urcātu și înainte l'aru sac trecea marea și derisatulu fără peniu; d'ea Ierusalim celu nou alu darului geniu celu santu; cu șingelo celelă factorulu de victia ale maru și victia lui C. vrendu să t'recu ecunali celu mare a natiunio.

Și d'accea în țorțile cele indetelatoru și întarșințioale și ca să șinghe la fericiușe saca destinația lui de d'icește aru biserice trebulniu de lumina inșom a materialu și spiritalu a Archiereșce, carea ca să copreduce înalte misiuni, areu a fi constitutu prin barbătu d'ini șeunlu natiunio; pentru că biserica gr. or. or. natiunale și ce atare a tuturor natiuniloru advertea mămă di d'epitulu la fi-care d'ini meliōnicu și mai șinghe pe Archiepiscopulu Iulianușoru.

Mai n'acum și ni mă porocose șingere pentru acetoă de Dăniei șorțoie d'iceca nu potă fi alta, decât în person' Iustratlei Voștre, căci caracterulu celu vortosu și nepătat, tactulu oșieru și p'ntieptu de pastoriu spiritalu, șoșintiele cele înalte inșocite cu bogate esperințe, zelulu celu șobolu și șeobitutu pentru luminare poporulu, spiritalu celu șubimtu pentru aspură înmăntărie biserici suntu totu n'acțioare, cari făcendū demn de înaltă d'icește chiamare volida p'ntieru respectiviloru și sulțetulu sea cu mai înalte veneratiune.

Nu e timentu forte șorțoie ca darulă acetoă nu de susu venit, salutanđu în ca pe oșistimțio de cea mai mare importanția, pentru care șperăm, la șentemtu de așa țara credințu, cumea Iustratiunea Voștra celu tolagulu archiepiscopulu veti săi condace corablu șe nevedutu a religioșii grunțata p'ntea șeunlu șe inșoc di valitulu contractulu la portula șeunlu dreptu, spre care o îndreptată biserica, cu înțaba de dreptate veti săi redă poporulu șeol de drepturi, cari fi are desulu de la natura și de la mămă sa biserice pe temelulu legioru Dănieșii și împeratori, de care demulu p'ntea acuma aru f'acoproductu, dreptulu ideea a se folosi de limba s'a propria și a înăntă celulu acetoă; cu emorguș cunșcutu veti săi îndreptă Ispășid și Iuligătielu în șeșimționărie biserici, și stabilitate ce va caracteriză acelu veti șingănghe pe fiul sulțetulu cu meritațu recompedare dapa șubintiește și necălarice rulu de pana acuma; în fine cu zelulu de parinte adorerat, stergendū lacrimelo șorțoie de straini timpioru vitregi, veti cunști a înșani și șorțoie olorulu înșamsc, celu n'ăntu de șpasatu, decăduțu și p'ntiește consideratu, și de ș'ar cere și la voi veri unu jertfa, gata șentemtu dapa potitatu a oferi concărușe și ajutoarulu noștru.

Ca acetoă șentimțio de înșoră bucuria și de adance veneratiune ceteșandū a grațulu Iustratiun Voștre intrăca în nou' demnitate, ce o considerăm de pe nice d'icește, cari după întuzerorulu șorțoie vesteresc cereșale celu mai șeriuu pentru prosperitatē filioru șentietici d'ini d'iceca, regimă pe banulu creatoru n'alu universioru e tendinția-ve brăzolu șe celu p'ntieptoriu, și condiciște acelu ca șerente a cești înaltu d'icește fericiu, și ablandă îndelungati mai înșomul șentimțio și nevotamtu pe carieră acetoă pe cătu de înaltu at'ia și grae șe poteti cordinbu grașimioare alu organizari cu șecunșulu celu mai înșocunțat, cu biserici' rom. ort. să șinghe la șeolu grașu.

de indolire și șorțoie spre care demă de la prove d'ianta, oșea ce îndreptă șorțoie poporulu, dapa at'ia șufieritate o îndreptată, preste totu făcendū, ca d'roșlele nostru șperanție prin activitate Iustratlei Voștre să se realizeze depm.

Căci înaltăle građii și p'ntieptințulu archiepiscopalescu ca profundă d'iceca veneratiune comitatē reșumamă e. c. l. în numelu p'ntiește montanice Mihailu Vălcăreanu, paroc.

O îndereptare pentru On. publicu celoriloru alu șimăntulu nostru diurnulu „Concordia.“

Seacși 9 sept 1865

Candu am publicatu mai antălu opalu meu în Telegrafulu rom. num. 20 1862, și la P'ia Fotu. lit. num. 5, 1862 atunci am rogatu pe mai multu frăți romăni a primi șerșorțio nobilișca ascunđu de a adance p'ntieranți celi, și le-am năntu coteștele nume; mai de unu d'ini în Telegr. rom. num. 25 publicu țiparicu și șemariolu acelu carti, și rogai pe langē Domnulu colecțio inșemati în mai șusa numele diurnaru și date inca pe cătu-va barbătu de și noștri și amio, ca să b'nevoleșca a ajuta litoru opalu acetoă în tote partile romănieli mei ca colecțioali, și ali ca p'ntier recomandati. Șemariolu acetoă se publicu și în multa șimănt'ă noștra „Concordia,“ dar aci nu se amintu neci cu o v'rbă de colecțioali de mai înainte, și ce numărū simplu numai colecțioali cei noi, și acetoă coteștare eră se o treou ca coteșta, inșe alaltu țieru primulu de la unu amiou telecrae și epistola și me convinșe, că demălu an șimănu, unu necesitatu de anșuramă sa d'în an. 1862, ceteștu publicare opalu cea d'ini șurma năntu în „Concordia,“ eră nu și la Telegrafulu rom. și Șemariolu acetoă și ni m'ira, că în șe treacutu cu vederea: așa pentru coteștoru totu țara me vedu iteștu a republica Onorabile nume ale Domnioru colecțioali d'în 1862 de ast'adată și în multa șimănt'ă noștra „Concordia,“ cari aci inșirate șimplu țara ale adănsuri suntu acetoă: DD. O. Hădăritu, Pesta: B. Coșma; Temșioru: F. Ceremău, T. Koin; Logășiu: J. Marcu, Dr. M. Mariniceșcu; Caransebeș: N. Andreșvici; Măndia: C. Tășșepșegiu; Orșovita: Dr. D. Hăteșganu, J. Novacu; Băștia: J. Popșcu; Bocoșu noștu: Z. Botășiu, M. Pentea; Iad'ă A. Popoviciu; Biserici'ă alba: B. Radulescu; Jamu: S. Mangăciu; Cășeru: N. Nicolăscu; Deșchiorcure: P. Fieșșigău; Păncioaru: Petru Găraș; Comloșiu: J. Barbăleacu; — Cășerușii A. de Hurmasșchi și A. Fummu; Vieni: Z. de Mociōni

Nicol. T. Vălia.

ROMANIA.

„Epoca“ de la 4 sept. / 23 aug. scrie: Maria Sa Domnulu a intratu Doiniceșca în residentia de veră de la Cotroceni. Municipalitateș Capitalile a prezentatu Mariei Sale unu buchetu, pe care Domniotriulu l'a datu d'ini Ministru de reșebu, dicandū, să inșunune cu demnulu anmălu. După acetoă, ni se spune, că intrandū în șalonulu unde se aflau adunati totu capli de corpuri, Mariei Sa li-ar fi adreșatu nimeu cuvinte în laudă armatei, ce noi nu cunștam și la publicu ne fiindu șiguri de aderevțamți terminu. Se d'ice că Mariei Sa ar fi vorbitu și despre deplorableș evenimentu de la 2 augustu și nu ș-au dat, cătu de putinu, acetiș înșemnatu la care li rețicatu. D. Gențiu Florescu, prin d'icește d'icește p'ntieranți celi cari înșinghe pe ceteștine. Se vede că D. Ministru de Interne, în marele d'ini amoru pentru ordine și linice, s'a fostu inșolatū asupra aderevțulu.

C'ea ce mai preocupă acuma pe bunii noștri ceteștini și le-a adăntatu cea mai via curiositatu este reșede p'lecaru d'ini țieru a D'irectorulu Generalu alu Postelor și Telegrafilor D. Maiorū G. Librecht. — Acetoă neșceptată d'apartimentu a facutu pe totu lumă să se întrebe pentru ce? Pentru cătu tempu acetoă lipsa?

Unu mergu cu năvitateș p'ntea a crede că D. Librecht a p'lecatu pentru tot-deun's, și ce o cunșoc inșe rolulu importantu ce domni' l'ui a jecutu prin acuma în țieru, nu acetoă de cătu alu roșu în curandū șevendū pentru fericiu noștru; căci de ni s'aru intimp'bu neșorțoie să le perdem pentru totu d'ine, nu știu d'ine, cine va săi mă descurce șeocetele Telegrafulu, cari nu suntu regulate de 5 ani de dile.

Departarea D'ni Marghilomănu de la Prefectura poliției, de va fi aderevțatu, nu ne a intristatu mai putinu. Domni' sa are merite

